Ч. 190. Неділя 24 серпня (6 вересня) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавемана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї на Угорщині. — З'їзд монархів. — Події на Балкані. — Висаджене у воздух корабля „Вашкапу“).

Цїсар вже від двох днів перебуває у Відни і приймав же на авдиенциї кількох достойників угорских, але ситуация все ще не вияснила ся а навіть не можна предвидіти, коли криза закінчить ся, хоч від'їзд монарха визначений на 9 с. м. Тимчасом в цїлім краю зачинають наставати дивні відносини: податків вже від чотирох місяців не вільно побирати, хиба що їх хтось добровільно принесе, але тепер вже й тим, що доси добровільно платили, відійшла охота до того; розпорядженє міністра війни в справі задержаня вояків з третого року викликало всюди велике невдоволенє, а наконець партия независима заохочує ще більше до опору, а найбільше трудностий робить справа особиста, бо годі вишукати людий, котрі і хотіли би і уміли би взяти ся до залагодженя кризи.

Тимчасом, коли Мадяри роблять тілько клопоту і трудностий, політичні справи заграничні не ждуть і мов би таки вже з цілої сили напирали до того, щоби до них взяти ся і вже раз зробити якийсь лад. Положенє на Балкані стало того рода, що вже не може бути критичнійше. Треба ще лиш хиба, щоби настала загальна різня. Турецке правительство не може завести ладу і порядку та спокою, а терпеливість сусїдних великих держав мабуть доходить вже до кінця. Що з'їзди монархів у Відни не мають лиш чисто візитового характеру, се річ певна; у Відни на сих з'їздах рішають ся без сумніву справи великої ваги і значіня для цїлої Европи.

По гостині румуньского короля в Ішлю і короля Едварда анґлїйского у Відни, заповіджені вже візити цїсаря Вільгельма на день 18 с. м. і царя Николая на день 30 с. м. Проґрама обох гостин майже вже уложена. В проґраму гостини нїмецкого цїсаря входять також і лови недалеко Відня. Цар зараз по ревізиті членів цїсарского дому ще перед полуднем піде до гробниць в церкві Капуцинів, а відтак відбуде ся сніданє, по котрім цар поїде на лови до Айзенерц і побуде там чотири дні. Дня 4 жовтня верне назад до Відня, де побуде вже лиш годину. З царем поїдуть до Айзенерц також і міністри ґр. Лямсдорф і ґр. Голуховский і там відбудуть конференцию, котра стала ся необхідною зі взгляду на положенє на Балкані. Після первістного пляну мав цар довше побути у Відни, але всїлякі обставини вплинули на зміну проґрами.

Та й король Едвард радив з ґр. Ґолуховским над балканьскими справами. З дипломатичної сторони доносять до Allg. Ztg., що король розвідував ся про балканьскі справи на основі того, що єму розповів грецкий король, вказав ся дуже поважно о положеню особливо в Македонії та сказав, що в інтересі мира треба би дуже того бажати, щоби тим невідрадним відносинам зробити раз конець. Грецкий король жалував ся перед кор. Едвардом на становище Болгариї, котра піддержує ворохобню в Македонії. Кор. Едвард длятого розмавляючи з матїрю болгарского князя, княгинею Климентиною, остеріг князя Фердинанда перед воєнними забаганками, вказуючи на поважність ситуациї. Кажуть також, що нарада короля Едварда з ґр. Ґолуховским виказала, що межи Анґлїєю, а державами, котрі домагають ся реформ в Македонії (значить ся Австро-Угорщиною і Росиєю), нема ріжниці в поглядах, та що й Анґлїя хотіла би, щоби справа македоньска була мирно залагоджена.

В житю однакож майже завсїгди так буває, що бажаємо чого иншого, а змушені що иншого робити. В султаньскій палатї в Константинополи споглядають длятого дуже недовірчиво на з'їзди монархів у Відни і суть того переконаня, що там лагодить ся щось в некористь Туреччини. В Ілдіз-кіоску суть

---

5)

Пес Баскервілїв.

(З анґлїйского — Конана Дойля).

(Дальше).

IV.

Того рана ми були дуже вчасно по сніданю. Шерльок Гольмс дожидав у шляфроцї запрошених гостий. Явили ся точно в умовленій порі, бо коли вибила десята, війшов до комнати др. Мортімер і молодий баронет.

Мав около трийцять літ. Був низького зросту і живої очивидячки вдачі. Єго чорні очи споглядали бистро з під густих брів, що надавало єго лицю виду енерґії і кріпкої волї. Цїла стать була метка і пропорциональна. Опалене лице вказувало, що більшу часть житя проводив на сьвіжім воздусї. Спокій в погляді і повага в рухах зраджували в нїм правдивого джентельмена.

— Сер Генрі Баскервіль — представив єго др. Мортімер.

— Так, се я у власній особі — додав молодий чоловік. — Але що дивне, пане Гольмс, то факт, що колиб мій приятель не був мене сюди завів, я сам з власного почину був би до вас зголосив ся. Чую, що ви славний у розвязуваню загадок, а менї якраз нинї завдано одну загадку, котрої ніяк не можу розчовпати.

— Прошу сїдати, сер Генрі. Як показує ся, то вам зараз на самім вступі до Льондону лучила ся пригода.

— О, нїчо важного, пане Гольмс. Що найбільше кепский жарт. Дїло в тім, що я нині рано одержав лист, коли ви взагалі назвете се листом.

І сер Генрі положив на столї куверту.

Ми підійшли до стола, щоби їй ліпше придивити ся. Була з сірого паперу і виглядала плохенько. Невправна рука написала на ній адресу:

„Сер Генрі Баскервіль в готели Норземберленд“.

На листї була почтова марка з Черінґ-Крос і дата з попередного дня.

— Чи хто знав, що ви задержите ся в готели Норземберленд? — спитав Гольмс, глядячи бистро на гостя.

— Нїхто не міг сего знати. Ми рішили ся на сей готель допера після стрічі з доктором Мортімером.

— Певно др. Мортімер там замешкав.

— Нї, я заїхав до знакомого — відповів лікар — отже годі було передвидїти, що станемо в тім готели.

— Гм... здає ся, що хтось знає докладно про всї ваші наміри.

Гольмс добув з куверти пів аркуша паперу, видертого із зошита і зложеного в четверо.

Розложив папір на столї. Було на нїм лиш одно реченє, що складало ся з друкованих букв, наліплених на папери. Реченє звучало:

„Коли привязуєте вагу до свого розуму або житя, стережіть ся яру“.

Одно лише слово *„яру“* було писане.

— Може поясните менї, пане Гольмс — сказав сер Баскервіль — що се до лиха означає і що се за людина так ревно мною опікує ся?

— Ну, а ви, докторе, що на те? Чейже нема в тім нїчого надприродного? — спитав Гольмс хитро.

— Не перечу, але чи сеї пересторога не вислав хтось, що справді переконаний о надприродности цїлої історії.

— Якої історії? — підхопив сер Генрі живо. — Менї здає ся, ласкаві панове, що ви всї ліпше знаєте мое положенє, як я.

— Заким вийдете з тої комнати — відповів Шерльок Гольмс — будете знати те все, що й ми, се вам ручу. В тій хвили позвольте придивити ся тому цїкавому документови. Зредаґований без сумніву вчера вечером і відданий на почту. Ватсоне, ти маєш вчерашний „Таймс“.

— Он там в кутї.

— Подай менї, прошу тебе, хочу переглянути частину із вступними статями.

Гольмс перебіг швидко очима часопись.

— Найважнїйша статя про вільну торговлю — сказав. — Позвольте, що перечитаю вам вимок: „Хибна думка, що охоронні тарифи підносять промисл і народну торговлю. Коли привязуєте якусь вагу до наших торговельних відносин, стережіть ся сего права, котре обнизить загальний добробит. Розум виявить вам грозячу небезпечність“.

тої думки, що король Едвард, цар Николай і цісар Вільгельм не противились би поділови Туреччини. — Та й російска праса зачинає вже підносити, що нема иншої ради як лиш та, щоби чужі войска окупували зворохоблені провінциї. А що Австрия, Анґлія і Німеччина не допустила би Росию до окупациї а Росия так само не допустила би котрусь з тих держав, то „Новості“ радять, щоби Франция або Італія взялись до окупациї.

Положенє на Балкані стає дійстно дуже грізне. Цїлий санджак Кірк-Кіліса зворохоблений а ворохобня ширить ся і дальше в адріянопольскім вілєті, хоч на місце ворохобні вислано значні відділи войска. Македоньский комітет в Софії видав відозву до Турків, Греків і Сербів в Македонії, в котрій взиває їх до ворохобні. В Адріянополи дістали власти листи з погрозами, підписані якимсь Юрием Янковичь, головним командантом ворохобників в адріянопольскім вілєті, в котрих грозить підпаленєм міста і висадженєм у воздух, а з Софії розпустили були навіть вже наперед вість, що Адріянополь горить.

Здає ся, що й висадженє у воздух угорского корабля „Вашкапу“ („Зелїзні ворота“) в ночи на 30 серпня недалеко Бурґаса, есть ділом болгарских ворохобників, позаяк доси не можна викрити нїякої причини, задля якої на корабли мусіла би була настати ворохобня. Котли від машини на корабли не експльодували, бо они цїлі та й людем, що обслугували машину, нїчого не стало ся. Корабель віз дерево, цукор і цемент вартости 250.000 К, але материй вибухових на нїм не було, а якась сила розірвала місток командантский на корабли. Есть здогад, що ворохобники ділають потайком, подібно як на зелїзници коло Кулелї-Бурґас, щоби тим способом довести до якогось загального заколоту.

Новинки.

Львів дня 5-го вересня 1903.

— Гостина Є. В. Цісаря у Львові. Президия маґістрату просить в справі удержаня ладу і порядку в часї переїзду Є. В. Цісаря улицями міста в дни 13 с. м. всї інституциї, корпорациї і товариства, що мають намір взяти громадну участь в шпалїрі, аби свою участь зголосили до трех днїв устно або письменно в президиальнім бюрі маґістрату, щоби комітет приняти міг відповідно їх розмістити. — На письма розіслані Є. Е. п. Маршалком краєвим гр. Стан. Баденїм до послів з запитанєм, котрий з них прибуде до Львова, аби удати ся в депутациї до Найясн. Пана, наспіла відповідь від 115 послів з повідомленєм, що до Львова прибудуть і возьмуть участь в депутациї.

— Маневри на Угорщині. Вчера розпочала ся в околици Уйфалю в полудневій Угорщинї маневри. В маневрах возьме участь 7 і 12 корпус, а крім того відділи гонведів. Цїсаря буде заступати архикнязь Франц-Фердинанд, а возьмуть в них участь: ґенералїция, ґенеральні інспектори армії кн. Віндішґрец і Вальдштеттен, шеф ґенерального штабу бар. Бек, інспектор артилериї ґен. Кропачек і чужі войскові атташе. Управа маневрів буде в руках архикнязя Франц-Фердинанда і ґен. Бека.

— Письменний іспит зрілости в реченци осїннім зачинає ся в ц. к. академічній (рускій) ґімназиї у Львові в понедїлок дня 14-го вересня. Абітурієнти, визначені до повторного іспиту з одного з предметів, з котрих приписаний есть письменний іспит, мають зголосити ся в канцелярії дирекциї найпізнїйше дня 13 вересня. Абітурієнти, що наміряють складати цїлий іспит, обовязані зголосити ся до дня 8 вересня включно. — Устний іспит зачне ся дня 22 вересня. — *Харкевич*, директор ц. к. академ. ґімназиї.

— В краєвій ткацкій школї в Горлицях почала ся наука дня 1 с. м. Наука треває три роки і є безплатна. Скоро ученик набере тілько вправи, що може виробляти ткацкі вироби на продаж, буде діставати відповідне винагородженє. Крім того убогі а пильні ученики можуть діставати по 6—10 кор. місячної запомоги на удержанє. По укінченю науки може ученик дістати з краєвого виділу запомогу на варстат і прилади. Управа школи дбає о роботу учеників, котрі укінчать науку. Принятий може бути до школи той, хто укінчив народну школу або иншим способом научив ся читати і писати та має скінчений що-найменше 13 рік житя. Записуватись можна до кінця с. м. Зголошеня о принятє треба подавати до управи варстату.

— Земля на продаж. Німецка кольонїя Баґінсберґ на коломийскій териториї, є з причини переселеня єї властителїв до Німеччини, на продаж з вільної руки враз із мешкальними домами, господарскими будинками, огородами і полями.

— До інституту педаґоґічного під протекторатом Ексцел. Митрополита Шептицкого на рік шкільний 1903/4 приняті ученики: 1. Салагуб, 2. Балицкий, 3. Саламаха, 4. Лозовий, 5. Юдич, 6. Данид, 7. Підлипний, 8. Данилюк, 9. Лисяк, 10. Сіяк, 11. Кметь, 12. Вольский, 13. Паньчук, 14. Петрів, 15. Федоришин. На случай опорожненя котрого з занятих місць будуть приняті: Сагайдак, Пура, Кизима.

— Дирекция товариства „Труд“ оголошує, що третий курс крою робіт жіночих розпочинає ся дня 16 вересня і тревати буде два місяцї. Лекциї що другий день від 3 до 5 год. по полудни. Платня 30 кор. і 2 кор. вписового. За науку шитя суконь місячно 10 кор. і 4 кор. вписового.

— Огні. В Новосїлках, перемиского повіта, вибух сими днями грізний пожар, що знищив 8 домів разом з будинками господарскими і припасами збіжа. Шкода виносить около 100.000 корон. Огонь счинив ся імовірно від неосторожного куреня папіросів дїтьми. — В Скалї над Збручем, як пишуть звідтам, вибух дня 3 с. м. рано огонь і знищив 5 селяньских загород. На поміч прибув з 4 сикавками п. Дверницкий, властитель сусїдного села із заграниці російскої.

— Що думаєш про сю статю, Ватзоне? — крикнув весело Гольмс, затираючи руки з очевидним вдоволенєм.

Др. Мортімер глядів цїкаво на Гольмса, а сер Генрі звернув свої чорні очи на мене здивовано і сказав:

— Не розумію ся добре на митових тарифах і політичній економії. Але менї здає ся, що той лист відвернув нашу увагу від головного предмету.

— Противно, сер Генрі, менї здає ся, що ми на добрій дорозї. Ватзон пізнав мою методу добре, а однак бачу, що не зрозумів як слїд значіня читаної статї.

— Справдї, признаю ся, що не второпаю нїчого....

— А прецї, мій любчику, ми довідали ся богато, бо лист витятий просто із вступної статї: „Коли — привязуєте — вагу — до — стережіть ся — розум.... Не бачите, звідки ті“ слова.

— Бодай вас, справдї що так! Ну, то доперва сприт! — скрикнув сер Генрі.

— Навіть як би заходив якийсь сумнїв — мовив Гольмс — то слова „стережіть ся“ або „привязуєте вагу“ вказують на те, звідки походять.

— Дійстно, пане Гольмс, то переходить людский розум — сказав др. Мортімер, споглядаючи чудно на мого приятеля, — Догадати ся, що реченє витяте з часописи, не трудно, але з якої часописи, а навіть з якої статї, то — нїгде правди дїти — верх вродженої бистроти ума! Як ви се відгадали?

— Припускаю пане доктор, що вмієте відріжнити на перший погляд череп Неґра від черепа Ескімоса.

— Очивидно!

— А то як?

— Таж се моє ремесло, я учив ся того. Ріжниці так великі, що самі кидають ся в очи. Чолова кість, кут лиця, закривленє щок і....

— Ну, а то, що я кажу, се моє ремесло; ріжниці також кидають ся в очи. Я бачу таку саму ріжницю між друком „Таймсу“ а якої дешевенької ґазети, як ви межи Неґрами а Ескимосами. Відмічати друкарскі черенки, то найлекша штука для чоловіка, котрий посьвячає ся кримінальним справам. Признаю ся, що за молоду я відмічав нераз „Лідс Меркур“ від „Вестерн Морнінґ Нюс“! Друк „Таймс'у“ пізнати дуже легко і ті слова не можуть походити з иншого дневника. Лист датований вчера, тому я глядів за ним у вчерашнім числї.

— Отже хтось витяв ті слова ножицями? — спитав сер Генрі Баскервіль.

— Такими, яких уживають до обтинаня нігтїв — додав Гольмс. — Їх вістря мусїли бути короткі, бо пізнати, що слова „стережіть ся“ і „привязуєте вагу“ затяті двічи.

— Справдї, хтось витинав слова малими ножицями і відтак наліпляв їх клеєм.

— Ґумою! — поправив Гольмс.

— Ну, нехай буде ґумою — повторив сер Генрі. — Але скажіть менї, длячого слово „яру“ писане?

— Длятого, що того слова нема в статї. Инші слова приходять всюди, у всїх часописях, але „яру“ знайти не легко.

— Дуже влучне поясненє, пане Гольме. Але чи не дочитали ся ви в тій пересторозї чого більше?

— Я знайшов ще кілька вказівок, хотяй по письмі пізнати, що хтось старав ся затерти всьо, що могло би навести на якийсь здогад. Примїром адреса написана погано та недбало, а прецї знаємо, що „Таймс“ передплачують лише образовані люди. З того показує ся, що лист укладав чоловік образований, котрий хотїв уходити за неука. Відтак саме намаганє змінити письмо насуває здогад, що ви то письмо мусите знати, або скоро пізнали би єго. Дальше бачите, що слова наліплені не в лінії проезїй, але одно висше, друге низше. „Житє“ примїром стоїть зовсїм понад лінією. Чи се недостачу старанности треба приписати недбальству того, що витинав сї слова, чи зворушеню або поспіхови? Припустім, що поспіхови. Перестерога не є маловажна і хтось мусїв укладати єї з увагою та напруженєм ума. Коли припустити, що недбальство походило з поспіху, треба-б застановити ся, яка сему була причина, бо сей лист, чи кинуло-б ся єго вчера вечером, чи нинї рано, повинен був дійти до рук адресата, заким він вийде з готелю. Отже той хтось лякав ся, щоби єму не перешкодили в єго роботї. Але кого лякав ея?

— Входимо тепер в область здогадів — відозвав ся др. Мортімер.

— Так — потвердив Гольмс — і з тих здогадів мусимо вибрати се, що видає ся нам найімовірнїйшим. То значить нагинати уяву до науки. Чи не маємо тут до нашої розпорядимости дійстної події, на котрій можемо опирати наші здогади? Річ певна, ви можете собі думати, що я спуєкаю ся на здогади, але я ручу, що лист був писаний в готели.

— По чім так думаєте? — спитав др. Мортімер.

— Коли приглянете ся добре тій кореспонденциї, то переконаєте ся, що перо та чорнило ставили при писаню не аби які перепони. Перо бризнуло двічи в тім самім слові, а в адресї не хотїло випустити чорнила, хотяй адреса коротка. Отже перо було з'ужнте, а в каламари не було чорнила. В приватнім помешканю перо і каламар рідко находять ся в такім занедбаню. А пера та каламарі в готелях знаєте добре. Тому я певний, що якби переглянути коші від паперів у всїх готелях близько Черінґ Крос, то рішучо знайшло би ся потяте число Таймс'у. Ідучи за тою вказівкою, можна би зловити автора тої дивної перестороги.... Ов, а то що?

Гольмс приложив папір близше очий і приглядав ся уважно наліпленим словам.

— Що таке?

— Нїчо — відповів, кладучи чвертку паперу на стіл. — Папір білий і не має нїякого знаку. Здає ся, що ми довідали ся з него всьо, що лише було можна. Тепер, сер Генрі, скажіть нам, чи не лучило ся вам що більше від хвилї, як ви висїли з поїзду?

— Нї, пане Гольмс.... Не тямлю.

— **Крадіж в церкві.** Сими днями вломили ся в ночи злодії до церкви в Підгородцях, стрийского повіта і украли 2 позолочувдні чаші, один позолочуваний хрест з престола, 3 позолочувані ложочки до сьв. Причастия і з пушки церковної 4 корони. Загальна шкода виносить около 400 корон.

— **Убийство.** Дня 31 серпня о годині 6-ій вечером помер в селі Ясеневі тамошний селянин Федор Мандзик. При оглядинах трупа найдено на голові рану, як здаєть ся, від мотики і тому есть підозріне, що Мандзик став жертвою убийства. В тій справі заряджено карно-судове слідство.

— **Селяньска бурса у Львові** есть поміщена при улици Коперника ч 16 в официнах на І. поверсї. Інтересовані зволять зголосити ся у настоятеля 11 або 12 вересня а то тим певнійше, щоби не забракло для них місця в руский школі вправ, в котрій число учеників есть обмежене. Рефлектуючі на сю школу повинні заосмотрити ся в метрику і сьвідоцтво шкільне, а також в сьвідоцтво убожества, на підставі котрого можна узискати увільнене від оплати шкільної, виносячої 10 кор. Ученики, для котрих не стане місця в школі вправ, будуть ходити до 4-клясової школи ім. Шашкевича. Заявляємо еще раз, що в селяньскій бурсї знайдуть поміщене тілько ученики III. і IV, кл. шк. нар. і то лише ті, що вже зголосили ся. Питомці мають привезти з собою постіль т. е. ковдру або коцик, подушку, простирала і сінник добре напакований соломою на 180 цм. довгий а на 80 до 85 цм. широкий; мають мати потрібну скількість біля і добру одїж. Кождий питомець справить собі ліжко зелізне зі взгляду на тривкість і чистість. Комітет замовив в одній фірмі у Львові відповідні для бурси ліжка, які можуть інтересовані набувати по ціні 12 кор. Оплата місячна виносити буде 16 кор., з чого 6 кор. треба заплатити готівкою а за 10 кор. можна дати натуралія, з чого 6 кор. мусимо взяти на мешкане, опал, сьвітло і службу а 10 кор зістає на харч, (на день випадає $16^{1}/_{2}$ кр.) В виду сего і дорожні у Львові числимо на поперте наших щирих намірів від цілої рускої суспільности, а то тим певнійше, що ново заснована бурса есть зі всїх того рода наших інституций найбіднійша і найбільше помочи потребуюча. Датки в готівці зволять ласкаві жертводателі присилати на руки підписаного, а датки в натурі до заряду бурси після адреси на вступі поданої. *Ілько Чиж* в Клепарові п. Львів.

— **Міжнародний обманець.** В липни с. р. приїхав до Львова і замешкав в Ґранд Готели якийсь Армин Клян, 27-лїтний молодий чоловік, що говорив по угорски, по німецки і слабо по польски. В готелевій книзї записав ся яко заступник будапештеньскої фабрики, що виробляє фотоґрафії на порцеляні. Увихав ся два місяці по місті і вибирав від легковірних завдатки на замовлені фотоґрафії. В готели також добре звивав ся; в хвили, коли зник зі Львова, завинив 70 корон за комнату, а крім того поназичував по кільканайцять корон від касиєрки і готелевої служби В своїй комнаті лишив свій куферок з річами і ґардеробою. В тім куферку найшла полиция кількасот ріжних фотоґрафій і пачку замовлень на ті фотоґрафії на порцеляні. Загалом вимантив за час свого побуту у Львові звиж 1000 корон від легковірних людий. Як з записок, які полишив, показало ся, з'їздив він вже чимало сьвіта і всюди обманював переважно бідних людий. Звідтїв Німеччину, Угорщину і Чехи, аж вкінци загостив і до Львова. Куфер з фотоґрафіями, між котрими було можна найти богато осіб зі Львова, вложено в полиції.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна збіжа** у Львові дня 4 вересня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·80 до 8·10; жито 6·10 до 6·40; овес 5·60 до 6·—; ячмінь пашний 4·75 до 5.—; ячмінь броварний 5·25 до 5·75; ріпак 8·75 до 9·10; льнянка —·— до —·—; горох до варення 7·50 до 9·—; вика 5·25 до 5·40; бобик 4·60 до 4·75; гречка 5·50 до 6·—; кукурудза стара 0·— до 0·—; хміль за 56 кільо 175·— до 185·—; конюшина червона 48·— до 58·—; конюшина біла 45·— до 60·—; конюшина шведска 45·— до 55·—; тимотка 20·— до 23·—.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 5 вересня. Рада міста Відня ухвалила внести петицию до правительства, щоби оно спонукало міністерство війни відкликати звістне розпорядженє о задержаню вояків.

Прага, 5 вересня. Екзекутивний комітет молодоческий ухвалив резолюцию взиваючу ческий клюб Ради державної, щоби старав ся о внесене і переведене постанови в парламенті в дусї децентралїзациї екзекутиви і законодавства в дусї опертої на повній рівноправности всїх народів.

Відень, 5 вересня. Травник в Боснї погорів. Згоріло 500 домів, 7 мечетів і божниця, 3000 людий остало ся без даху.

Відень 5 вересня. Ґазети доносять, що в Нишу минувшої ночи арештовано 30 официрів, а в їх помешканях зроблено ревізию та забрано папери, з котрих показує ся, що они ладили подане до короля, жадаюче укараня убийників і на тім поданю було вже підписаних 700 официрів.

Ниш, 5 вересня. Арештовано тут кільканайцять офіцирів, котрі уложили підбурюючу проклямацию, жадаючу укараня офіцирів, що належали до заговору против короля Александра

— Не замітили ви кого, щоби вам приглядав ся або йшов за вами?

— Здає ся, що я став героєм якогось страшно запутаного роману — відповів сер Генрі. — Пощо до лиха мав би хтось мене слідити?

— А однак мені здає ся, що так було. Маєте може щось більше мені сказати, заким станемо доходити, якою то опікою вас окружено?

— Не знаю, що годило-б ся перед вами виявляти.

— Всьо, що лише виходить поза обсяг звичайних житевих пригод.

Сер Генрі усьміхнув ся.

— Не знаю звичаю анґлійского житя — сказав — бо більшу часть свого житя я провів у Сполучених державах або в Канаді. Та сумніваю ся, чи втрата черевика виходить поза обсяг звичайних житевих пригод.

— Ви згубили черевик?

— Ех, певно десь закинув ся — відозвав ся Мортімер. - Знайдете его, як повернете до готелю. Чиж годить ся нудити пана Гольмса це такими дрібницями?

— Пан Гольмс питав мене, а я відповідаю — сказав сер Генрик.

— Добре робите — замітив Гольмс. — Ану оповіджте мені тоту дрібницю. Отже ви втратили черевик?

— Коли не втратив, то десь закинув ся. Вчера вечером я поставив черевики перед дверми моеї комнати, а нинї рано найшов лиш оден черевик. Питав готелевого хлопця, та сей не умів мені нічого пояснити. А були се черевики новісенькі, куплені вчера на Странді, отже не були ще на ногах.

— Коли ви ще в них не ходили, то пощо давали їх чистити?

— Жовта шкіра не мала блеску, отже я хотів, щоби его набрала.

— Отже вчера, приїхавши до Льондону, ви удали ся сейчас на місто і купили черевики?

— Я купував ще инші річи.... Др. Мортімер був моїм товаришем. До лиха! Як маю грати ролю великого пана, мушу відповідно убрати ся! На далекім заході я не дбав дуже о зверхний вигляд. Попри инших річах купив я й жовті черевики і заплатив за них шість долярів. І що з того, заким вложив їх на ноги, вже мені їх вкрали.

— Не розумію, як міг злодій лакомити ся лиш на оден черевик — сказав Гольмс. — Думаю подібно, як і др. Мортімер, що черевик знайде ся.

— Ну, мої панове — сказав баронет — думаю, що було вже досить бесїди про мене. Пора, щоби я довідав ся від вас те, що обіцяли мені сказати.

— Ваше бажане оправдане — відповів Шерльок Гольмс. — Докторе, перечитайте вашому приятелеви ту казку, котру ми вже раз чули.

На сю заохоту др. Мортімер добув з кишені папери і перейшов цїлу історию від початку до кінця.

Сер Генрі Баскервіль слухав її дуже уважно, а від часу до часу виривав ся ему з груди мимохіть оклик здивованя. Коли др. Мортімер замовк, баронет скрикнув:

— Отже я унаслідив прокляту спадщину. Справді, я ще дитиною чув про того пса. Ся казка звісна нашій родині добре, але я не припускав, щоби з того була така поважна справа. А що-до смерти мого стрия.... Здає ся, що всьо перевертає ся мені в голові.... не можу сполучити разом двох гадок. Ви самі мабуть не можете означити, чи то, що я довідав ся, надає ся до судового слідства чи до психіятричних дослідів.

— Не инакше.

— А відтак сей лист, присланий до готелю.... Треба признати, що прийшов в пору.

— І є рівночасно доказом, що хтось знає лише від нас, що діє ся на рівнині — сказав др. Мортімер.

— І що сей хтось для вас прихильний, бо остерігає вас перед лихом — додав Гольмс.

(Дальше буде).

Надіслане.

— **Добре часом комусь пригадати,** що о чімсь пожиточнім забув, або щось користне перевидів. Вже від десяти літ перестерігаємо родини для власного добра, щоби звичайній каві надати той для здоровля так пожиточний додаток Катрайнера Кнайпівску каву солодову. На жаль треба ще численним матерям і господиням пригадувати, що Катрайнера Кнайпівска солодова кава єсть одинокою домішкою, котра не лиш смак кави поліпшає, але робить її заразом нешкідливою здоровлю людскому, бо надає їй власности солоду, котрий дуже спасенно ділає на орґанізм чоловіка. Катрайнера Кнайпівска солодова кава має також і тоту свою непорівнану вагу, що можна її чисту, то есть без домішки звичайної кави уживати, в тих случаях, де лікарі забороняють каву звичайну уживати, заступає її зовсїм Катрайнера Кнайпівска солодова кава. Ті добрі прикмети солодова кава посїдає лиш в орітінальних пачках Катрайнера, але всїлякі підроблюваня, або кава солодова продавана на вагу, есть звичайним паленим солодом, котрий ніколи тих добрих свойств мати не може.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).